N°. 98 — 1832.

BREDASCHE COURANT

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Dingsdag den 24 April.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 23sten April.

Zaturdag ll. is tot aan onze vesting gekomen een engelsch courrier, met depeches, die men zegt van eenen belangrijken aard te zijn, van Londen over Calais gekomen en naar 's Hage bestemd zijnde. Als van eene besmette plaats komende, heeft hij zijne reis niet voort kunnen zetten, maar zijn hem zijne depeches tegen den avond afgehaald geworden. Het is waarschijnlijk, dat hij overbrenger was van de tijding der ratificatie door Oostenrijk en Pruissen op den 18den dezer uitgewisseld, welke tijding, gelijk uit de brusselsche berigten blijkt, op vrijdag den 20sten aldaar ontvangen is.

— Uit 's Bosch verneemt men, dat het 1ste bataillon der 1ste afdeeling mobiele Noord-Brabandsche schutterij, bestaande uit de schutters van den eersten ban der steden 's Bosch, Breda en Bergen-op-Zoom, onder bevel van den majoor *Knoll* en onlangs in eerstgemelde plaats georganiseerd, aanstaande dingsdag naar Bergen-op-Zoom vertrekt, ten einde aldaar het 2de bataillon dier afdeeling te vervangen, dat alsnu te 's Bosch in bezetting zal komen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 22sten April.

Depeches in den loop van eergisteren ontvangen, hebben ons gouvernement de tijding gebragt, dat de ratificatien van het tractaat van 15 november door den keizer van Oostenrijk en den koning van Pruissen, op woensdag den 18den dezer uitgewisseld zijn geworden. De ratificatie van den koning van Pruissen is zonder eenige bepaling. Die van den keizer van Oostenrijk met eenig voorbehoud van weinig belang, betrekking hebbende op de duitsche bondsvergadering. Het protocol blijft open voor de ratificatie van den keizer van Rusland, die men wachtende is. *(Emancipation.)*

De *Moniteur* behelst in zijn nommer van heden nagenoeg hetzelfde berigt.

— Bij een besluit van den 19den dezer, wordt de heer *Rossignon*, lid der staten van Luxemburg, belast met de functien van gouverneur dier provincie, staande de afwezendheid van den heer *Thorn*.

— De kolonel *Priest*, [illegible] camp van den minister van oorlog vergezeld, is naar Arlon vertrokken.

— De generaal *Kenor*, die aan de [illegible] grenzen kommandeert, heeft, uithoofde zijner herhaalde ongesteldheid aan de polder-koortsen, een onbepaald verlof bekomen.

— Eergisteren heeft sir *Adair*, engelsch ambassadeur, een courrier met depeches naar 's Hage afgezonden.

— Het dagblad van Luxemburg behelst het volgende over de arrestatie van den heer *Thorn*:

„ Eenige reizigers hielden hun nachtverblijf in de omstreken van Ettelbreek, na eene schermutseling, die in deze gemeente tusschen de opstandelingen en de lieden onder den wettigen standaard vereenigd, had plaats gehad. Alhoewel deze laatste verstrooid waren, werden de slapende reizigers zonder onderscheid voor hen genomen, geslagen en in de gevangenis gesleept. De aanhangers van den opstand hiet te vreden aldus hunne woede aan ongelukkigen, welke geen deel aan hunne trouwloosheid hadden, te hebben gekoeld, hebben de vreedzame familien overvallen, om er de, in hunne oogen verdachte leden van weg te rukken en het getal hunner slagtoffers alzoo te vergrooten. Ten einde hun te zekerder van de vertroostingen hunner aanverwanten en vrienden te berooven, hebben zij hen in een vreemd gewest vervoerd, en, als of het niet genoeg ware hen aan de kwelling eener dergelijke afzondering prijs te geven, het dus aangelegd, dat zij hen aan hunne natuurlijke regters hebben onttrokken.

„ Met verontwaardiging hebben ambtenaren van het wettig gouvernement, aan hunnen eed getrouw gebleven, en andere burgers verwant aan de gearresteerden en te Luxemburg gevlugt, gezien, dat in dezen staat van zaken de meineedigers en opstandelingen ongestraft bleven, en de lankmoedigheid van den Vorst misbruikten om de rampen hunner medeburgers te vermeerderen. Zij hebben gearresteerd dengeen, die hun den voornaamsten aanlegger van dit verderfelijk stelsel toescheen en hem naar Luxemburg geleid, waar de volgende dispositie omtrent hem genomen is.

„ » De generaal-majoor, president der commissie van het algemeen gouvernement des groothertogdoms Luxemburg:

„ » Gezien het proces-verbaal van heden, de arrestatie constaterende van den heer *Jean Baptiste Thorn*, voormalig advokaat te Luxemburg, zoogenaamd lid van den senaat en gouverneur der provincie Luxemburg, van wege het daadwerkelijk gouvernement in Belgie gevestigd, ten gevolge van den opstand die in 1830 heeft plaats gehad, als zoodanig te Arlon gedomicilieerd.

„ » Overwegende dat de heer *Thorn* beschuldigd wordt van te hebben medegewerkt tot omverwerping van het gouvernement, gevestigd door de grondwet van het koningrijk der Nederlanden en van het groot hertogdom Luxemburg.

» » Gezien de depeche van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, in dato den 7den november 1830, no. 1. *b.*, betreffende de te nemen maatregelen omtrent personen in deze categorie vallende; besluit:

» » Art. 1. De gezegde heer *Jean Baptiste Thorn*, zal in het huis van burgerlijke en militaire veiligheid te Luxemburg tot nadere beschikking opgesloten worden.

» » 2. Het tegenwoordig besluit zal aan de heeren burgemeesters en schepenen der stad Luxemburg gezonden worden, aan het collegie van regenten van het huis van burgerlijke en militaire zekerheid en, aan den kommanderende kapitein der marechaussée.""

» De heer *Thorn* is den 16den april, omtrent ten 7 uren des morgens gearresteerd, bij het opgaan van den weg die van zijn buitengoed Schoenfeld naar een daaronder behoorend landhuis geleidt, drie uren ongeveer van Luxemburg."

Van eenen anderen kant behelst de *Moniteur* het volgende over deze arrestatie:

» Een schandelijke aanslag is er begaan. Met verkrachting van het regt der volken is een lid van den senaat, een openbaar hoog ambtenaar van het belgisch grondgebied door eene gewapende bende opgeligt, welke hem in de gevangenis te Luxemburg geleid heeft na hem eene slechte behandeling te doen hebben ondergaan. Deze eerlooze daad was, naar het schijnt, vooraf beraamd en stond in verband met een plan waaraan de Luxemburgsche autoriteiten zich hadden aangesloten. Toen deze tijding te Brussel kwam, bleef het gouvernement, in het eerst aan zulk eene trouwloosheid geen geloof kunnende slaan, nadere inlichtingen over deze zaak inwachten, het er voor willende houden, dat de berigten aan hetzelve medegedeeld voor het minst overdreven waren. Maar twee leden van de staten der provincie Luxemburg hebben de vermelde daadzaken komen bevestigen.

» De minister van binnenlandsche zaken heeft zich terstond bij Z. M. begeven, om hem dit trouweloos bedrijf ter kennis te brengen en de in deze omstandigheden te nemen middelen te beramen.

» De koning heeft geoordeeld, dat de waardigheid van zijn gouvernement en der natie vergoeding voor dezen schandelijken aanslag vorderde. Er zijn levendige vertoogen aan de gezanten van Engeland en Frankrijk gezonden. Aan onze ministers te Londen en te Parijs zijn de daadzaken medegedeeld, om er verslag van te geven aan de hoven bij welke zij geaccrediteerd zijn. Sir *Rob. Adair* heeft onmiddellijk naar 's Hage geschreven.

» Het gouvernement zal bij deze gelegenheid de veerkracht en waardigheid betoonen, welke een volk betamen, hetwelk zijne regten en de heiligheid van zijn grondgebied weet te doen eerbiedigen."

ANTWERPEN, den 22sten April.

De onzekerheid over de ratificatien moeten tot een einde geraken, en zoo hare vertraging kan verklaard werden uit de begeerte der mogendheden om er den Koning van Holland toe te bewegen, strijdt het met hunne eer en belangen nog langer tijd te willen winnen en Europa daardoor in onzekerheid en onrust te houden.

Het is zeker dat in eene der jongste vereenigingen van de conferentie de Pruissische en Oostenrijksche plenipotentiarissen tot de uitwisseling gereed schenen, dat graaf *Orloff* zijn uiterste best deed om de conferentie over te halen nog slechts drie of vier dagen te wachten, tot op de komst van een courrier, die hem, zoo hij dacht, de bepaalde order tot uitwisseling insgelijks moest brengen. Lord *Palmerston* wilde er niet in bewilligen, tenzij het engelsch kabinet bijeen kwame en er zijne meening over uitte. Een kabinetsraad is inderdaad bijeen gekomen, en heeft het uitdrukkelijk en geschreven besluit genomen, dat het nieuwe uitstel van eenige dagen het laatst zou wezen, waarin het engelsch kabinet bewilligde. *(Journal d'Anvers.)*

De klagten van den handel over de vertragingen, die wij reeds aangewezen hebben, worden bij vernieuwing gehoord. Gisteren zouden al de vaartuigen, op de reede van Austruweel, in het bassin gekomen zijn, zoo het gezondheids-onderzoek ten zes ure des morgens geschied ware. Nu hebben zij eene vertraging van 24 uren te lijden. *(Id.)*

FRANKRIJK.

PARIJS, den 19den April.

De kamer der pairs heeft in hare zitting van gisteren, het ontwerp van wet waarbij het budget van uitgaven, over het loopende jaar wordt vastgesteld, op voorstel van den hertog *Choiseul*, zonder discussie aangenomen.

— Eene telegrafische depeche heeft heden het berigt overgebragt, dat het koninglijk geregtshof te Grenoble, bij arrest van den 17den dezer heeft verklaard, dat er geene termen waren, om de officieren of manschappen van het 35e regiment van linie te vervolgen, ter zake van de beschuldigingen wegens de gebeurtenissen van den 11, 12 en 13 Maart, tegen hen ingebragt.

Men zegt voorts, dat de generaal *Delort* de sluiting der regtskundige school te Grenoble, als eenen noodzakelijken maatregel heeft voorgedragen.

— De heer *de Rayneval*, onlangs als gezant naar Madrid vertrokken, keert heden of morgen terug. De zuiveringsmaatregelen, door de Spaansche autoriteiten aan de grenzen verordend, kunnen niet wel deze onverwachte terugkomst geheel oplossen.

— De ongesteldheid van den heer *d'Argout* is niet minder dan eene hevige aanval der cholera ziekte geweest, en ofschoon

dezelve zich thans gunstig voordoet, is al wederom een der werkzaamste leden van het ministerie buiten staat gebragt, om zijne ambtspligten te vervullen. De geruchten eener verandering van ministerie vinden bijgevolg meer en meer geloof; doch loopen te zeer uit een, om daaraan eenig vertrouwen te hechten.

— Het laatste bekende bulletin der ziekte, dat van den 17den vermeldt 525 sterfgevallen, zoodat nu in het geheel in de hoofdstad 9235 personen zijn bezweken.

— Uit de departementen luiden de berigten omtrent den voortgang der ziekte gunstig. Te Ham is de prins *de Polignac* hevig door dezelve aangetast.

— Bij het doen vermelden in de dagbladen, dat het bestuur gemeend had de gift van 12,000 fr. voor behoeftige lijders in de hoofdstad, door de hertogin *van Berrij* gegeven, niet te mogen aannemen, had de heer *de Chateaubriand* en bij gevoegd geen vrijheid te gevoelen, dit antwoord van den prefect van de Seine mede te deelen. Thans vindt men in den *Moniteur* dit antwoord geplaatst; daarin wordt als reden der weigering opgegeven, dat men in de afkomst dier aangeboden fondsen, onder eene schijnbare weldadigheid, een staatkundig oogmerk zou zien, tegen hetwelk de geheele parijsche bevolking, door hare weigering, zou protesteren. Men zeide dat aan de maires van Parijs insgelijks order gegeven was, om de bedoelde gift te weigeren; acht derzelven verneemt men dat het ook werkelijk gedaan hebben, doch een hunner, die van het negende arrondissement, had de gift aangenomen; van de vier overigen wist men het nog niet.

— De fondsen waren heden als volgt genoteerd: de 5 pCt. kont. 96,85, op tijd 96,35; de 3 pCt. 70,40 kont., 70,45 op tijd; Nap. renten 80,10; Sp. perp. 57 en 1 achtste.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 17den April.

In eene der laatste zittingen van de buitengewone Zwitsersche landdag, zijn de aangelegenheden van het kanton Neufchatel ter sprake gekomen. De afgevaardigden van Lucern namelijk maakten de hooge bondsvergadering opmerkzaam, op de laatste gebeurtenissen, in gezegd kanton voorgevallen, en bepaaldelijk op het besluit aldaar genomen, om bij het Pruissische hof op de geheele afscheiding van het bondgenootschap aan te dringen. In het vertrouwen dat aan dezen maatregel geen gevolg zoude worden gegeven, zoo als dezelve dan ook niet door de bevoegde magt was geprovoceerd, had de hooge raad van het kanton Lucern gemeend, dat het in tegendeel in het belang van geheel het bondgenootschap noodzakelijk was, dat de grondwettige instellingen van het kanton Neufchatel in meerdere overeenstemming met die der overige staten werden gebragt, en dat inzonderheid deszelfs betrekking tot Z. M. den Koning van Pruissen zoodanig wierd gewijzigd, dat daaruit voor het vervolg geene zwarigheden konden ontstaan: — ofschoon de afgevaardigden der overige kantons ten aanzien van dit voorstel geene instructien hadden ontvangen, werd hetzelve echter een onderwerp van overweging, en was het ook thans zigtbaar, hoezeer de denkbeelden der verschillende kantons-regeringen in het staatkundige uiteen loopen. Bern en Zurich wisten van gevoelen dat het kanton Neufchatel zich van de heerschappij van eenen vorst, die aan het bondgenootschap geheel vreemd is, behoorde los te koopen; immers dat in alle geval, deszelfs grondwettige instellingen eene belangrijke wijziging moesten ondergaan. In minder sterke bewoordingen stemden Zug, Appenzell, Thurgau en Aargau daarmede genoegzaam overeen. De afgevaardigden van Uri daarentegen vertrouwden volkomen in den geest hunner committenten te treden, wanneer zij het voorstel als onwettig en te gelijk schadelijk van de hand wezen. Indien het aan de bondsvergadering eenmaal wierd vrijgelaten, om zich met de inwendige aangelegenheden, bepaaldelijk met de grondwettige instellingen der verschillende kantons te bemoeijen, en daarin veranderingen voor te stellen, dan was het weldra met de vrijheid gedaan, en men moest dan eerstdaags verwachten, dat ook de instellingen der oudste leden van het bondgenootschap aan dergelijke gedwongene wijzigingen zouden worden onderworpen. Men schroomde reeds op dit oogenblik niet, om deze kantons, aan welke geheel Zwitserland metterdaad zijne vrijheid te danken heeft, te beschuldigen dat dezelve de aristocratische beginselen waren toegedaan, doch een voorstel, zoo als het onderhavige, was volkomen geschikt om een juist denkbeeld te geven, van hetgeen door de zoogenaamde liberalen, onder het woord vrijheid werd verstaan; men had hier, even als elders, geen ander doel dan het bestaande omver te werpen. Schweitz, Unterwalden en Glarus deelden met de de afgevaardigden van Uri in dezelfde insigten. Na eene langdurige en vrij hevige discussie, is men bij de stemming tot geen besluit kunnen geraken. De meerderheid der aanwezigen kende zich geene bevoegdheid toe, om zonder bepaalde instructien zich over het gedane voorstel uit te laten.

— Uit Rome schrijft men van den 7den dezer, dat aldaar dagelijks het antwoord van het fransch gouvernement op de voorslagen van het pauselijk bestuur werd te gemoet gezien. Een stoomschip den vorigen dag te Civita Vechia aangekomen, had het berigt medegebragt, dat de courier, die belast is, hetzelve over te brengen, reeds den 31 Maart van Parijs was vertrokken. De kapitein *Gallois* die over Livorno naar Frankrijk zoude terug keeren, was geheel onverwacht te Civita Vechia aangekomen. De kardinaal heeft zich hierover schriftelijk aan den Franschen gezant beklaagd.

— Volgens schrijven van Konstantinopel van den [illegible], had de Porte genoegzaam alle hoop opgegeven om met den onderkoning van Egypte eene gewenschte schikking te treffen. De krijgstoerustingen werden dan ook met ijver voortgezet, en was het opperbevel der Syrische armee aan *Hussein-Bassa*, degeen die zich in den russischen oorlog, en in den veldtogt tegen den bassa van Scutari, zoo zeer onder onderscheiden heeft, opgedragen. De grootvizier *Reschid Mehemed*, die vroeger daartoe bestemd scheen, was thans met de leiding der bosnische zaken belast. Van de overgave van St. Jean d'Acre was nog geen berigt; men meende integendeel dat deze vesting voor een geheel jaar geproviandeerd zijnde, het nog een' geruimen tijd zoude kunnen uithouden.

De heer *Stratford Canning* was voortdurend in onderhandeling over de grenzen van den griekschen staat, en had zoo het scheen de Porte niet ongenegen gevonden, om aan de inzigten der drie mogendheden toe te geven. Men sprak intusschen van eene schadeloosstelling voor den afstand van grondgebied, en zoo men zegt had de Reis-Effendi te kennen gegeven, dat men deze door de kwijtschelding wenschte te verkrijgen, van dat gedeelte der oorlogskosten, hetwelk bij het traktaat van Adrianopel door Rusland bedongen, tot heden toe was onbetaald gebleven. Nieuwe zwarigheden meende men in den inwendigen toestand van Griekenland te zullen ontmoeten; althans het zoude uiterst moeijelijk zijn aldaar eene eenhoofdige regering staande te houden. De Grieken over het algemeen, en inzonderheid de bewoners der eilanden zijn dezen regerings vorm ongenegen; hunne bijzondere belangen en neigingen vorderen eene soort van onafhankelijkheid, welke nimmer met een centraal bestuur, hoogstens men de instellingen eens federativen staats is overeen te brengen.

— De *Augsburger Zeitung* deelt eenen brief van de italiaansche grenzen mede, de verzekering houdende, dat de graaf *de St. Aulaire* van zijn gouvernement den last had ontvangen, het contract van leverantie door den generaal *Cubières* aangegaan, tegen welks inhoud door het Pausselijk bestuur zoo nadrukkelijk is geprotesteerd, te vernietigen. Voorts zoude hem ook zijn aanbevolen, alles te vermijden wat aan het Roomsche hof reden tot bezwaar mogt kunnen geven, en werden de bevelhebbers der troepen gelast zich met onpartijdigheid te gedragen, en de krijgstucht te bewaren, opdat men de inzigten der fransche regering, even als de oostenrijksche regt zoude laten wedervaren. De geestdrift bij de aankomst der fransche troepen ontwaakt, begon voorts allengs te verkoelen, het volk toch had reeds opgemerkt, dat de zoogenaamde bevrijders niets meer hadden aangebragt, dan wat men van den wettigen souverein had kunnen verkrijgen, en dat ten slotte deze vreemde tusschenkomst tot niets zoude strekken dan om de lasten te vermeerderen.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, 21 *April* 1832.

				gebl.
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pct.	f 42	à	$42\frac{1}{2}$	$42\frac{1}{16}$
Uitgestelde schuld.	—	à	—	—
Kansbiljetten.	$16\frac{1}{4}$	à	$16\frac{3}{4}$	$16\frac{7}{16}$
Amortisatie Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pct.	$69\frac{3}{4}$	à	$70\frac{1}{4}$	70
Idem. idem., $3\frac{1}{2}$ pct.	$56\frac{1}{2}$	à	57	—
Oorlogs-lasten 1830. à 5 pct.	$88\frac{1}{4}$	à	$88\frac{3}{4}$	$88\frac{3}{8}$
Vrijw. geldl. 1831. à 6 pct.	$93\frac{1}{4}$	à	$93\frac{3}{4}$	$93\frac{3}{8}$
Nieuwe idem 1832. à 5 pct.	$79\frac{1}{2}$	à	80	$79\frac{3}{4}$
Schatkist-biljetten, 6 pct.	99	à	$99\frac{1}{4}$	$99\frac{5}{16}$
Handel-Maatschappij, $4\frac{1}{2}$ pct.	—	à	—	—
FRANKRIJK, inschr. op 't Grootb. 3 pct.	$70\frac{1}{2}$	à	71	$70\frac{5}{8}$
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.*, 5 pct.	91	à	$91\frac{1}{4}$	$91\frac{1}{8}$
Bij dezelfde $18\frac{28}{29}$, 5 pct.	93	à	$93\frac{1}{4}$	$93\frac{1}{8}$
SPANJE, Certific. Amst., 5 pct.	49	à	$49\frac{1}{4}$	$49\frac{1}{8}$
Dezelfde 3 pct.	30	à	$30\frac{1}{4}$	$30\frac{1}{4}$
Uitgestelde schuld.	—	à	—	—

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.